

نخستین کنفرانس ملی کنکاش های علوم انسانی در مدیریت، کارآفرینی، اقتصاد و حسابداری

زمان برگزاری: ۱۴۰۲/۰۳/۱۱

طراحی لباس صحنه و تاثیر آن بروی نمایش و مخاطب

مریم نارگونی^۱

۱- دانشجوی طراحی لباس

چکیده

نقش و نحوه ی عملکرد طراح لباس عامل مهمی در صحنه یک تئاتر می باشد ، تئاتر یک کار گروهی است و همه ی عوامل دست به دست هم می دهند، تا یک کار موفق و مورد پسند بینندگان خود بدست آورند ،همچنین یک طراح لباس تئاتر ، وظیفه های متعددی بر عهده دارد که اصلی ترین آن هماهنگ بودن با متن نمایش نامه می باشد. کار طراح لباس با اتود هایی در جهت طرح لباس بازیگران نمایش زیر نظر کارگردان شروع می شود و طراح لباس تا پایان نمایش باید در گروه حاضر باشد. این تحقیق با توجه به مطالعات کتابخانه ای و به روش تحلیلی و تطبیقی انجام شده است. لباس ممکن است به (<https://bardiyaudio.com/>) سبک لباس پوشیدن خ (<https://bardiyaudio.com/>)ص یک ملت، یک طبقه یا یک دوره اشاره داشته باشد. در بسیاری از موارد، ممکن است به کامل شدن دنیای هنری و بصری که منحصر به یک تولید تئاتری یا سینمایی خاص است کمک کند. ابتدایی ترین طرح ها برای نشان دادن وضعیت، ارائه محافظت یا فروتنی، یا ارائه علاقه بصری به یک شخصیت تولید می شوند. لباس ها ممکن است برای یک تئاتر، سینما یا اجرای موسیقی باشد، اما ممکن است محدود به آن ها نباشد. طراحی لباس را نباید با هماهنگی لباس که صرفاً شامل تغییر لباس موجود است، اشتباه گرفت، اگرچه هر دو لباس صحنه را ایجاد می کنند. در طراحی تئاتر از چهار نوع لباس استفاده می شود: تاریخی، تخیلی، رقص و مدرن.

کلمه های کلیدی: نقش - طراح لباس - تئاتر - طراحی لباس تئاتر

۱-مقدمه

از آنجا که طراحی لباس در تئاتر یکی از ارکان اصلی در ساختار فیزیکی و روانی یک اجرا محسوب می شود و با توجه به وفاداری به متن و نویسنده ، طراح لباس باید تابع گویش و خصوصیات اصلی یک اجرا باشد (ضیغمی ، ۱۳۹۴). کارگردان می تواند به وسیله ی لباس، بازیگر را در دنیایی بهتر نقش را بیشتر هدایت کرده و توجه تماشاگر را جلب کند. بازیگر به وسیله لباس از خود هرروزه اش ، جدا می شوند و نقشی را که قرار است بازی کند ، با عمق بیشتری احساس می کنند. لباس به بازیگر کمک میکند تا همانند شخصیت نمایشی اش صحبت کند. فکر کند و حرکت کند (گلشن، ۱۳۹۳، ۱۲۷). لباس بخش بسیار مهمی از اجرای نمایش است. لباس، بخشی از بازیگر است و تئاتر بدون بازیگر بی معناست. تماشاگر نیز به کمک ویژگی هایی که در لباس های نمایشی وجود دارد، از خود بازیگر دور و به شخصیت بازیگر شده نزدیک می شود. لباس جلوه و بازتاب بیرونی نقش آفرینی، احساسات و حال و هوای درونی بازیگر است و می تواند معنای درون نمایش نامه را از طریق نشانه های بیرونی بیان کند. لباس عاملی قوی در بیان احساسات شخصیت نمایشی است و هم به بازیگر و هم به تماشاگر در درک هرچه بهتر نمایش نامه و فضای کلی اثر یاری می رساند. به طور کلی ، فرم ، رنگ و بافت جایگاه ویژه ای در طراحی لباس تئاتر دارند و در صورت نادیده گرفتن آن ها، لباس ویژگی خود را از دست می دهد. لباس به وسیله فرم رنگ و بافت این توانایی را دارد که نشانه های بی شماری را بر خود حمل